

Hodnocení vedoucího diplomové práce pro BcA. Amálii Švorcovou

Amálie Švorcová přišla do ateliéru Tvorby ve veřejném prostoru z prostředí textilního a oděvního návrhářství, které svým zaměřením přirozeně tíhne k figuře a spíše komorní, až intimní vrstvě našich těl. Její cesty vedoucí od textilních vzorů, návrhů a konstrukce šatů k realizacím ve veřejném prostoru si nesmírně cením a je pro mne potvrzením, že kreativní a novým impulzům otevřený student / studentka je schopen bezproblémového překročení od užitého k volnému a od osobního k veřejnému, aniž by se vytratila citlivost a míra.

Ještě před dvěma lety měla Amálie v portfoliu šaty a jejich doplňky. Dnes realizace z oblasti videoartu, akustické stopy ve veřejném prostoru a volné site-specific instalace pracující s draperií a textilem na zcela jiném základě.

Její výpověď je dle mého soudu vždy autentická, prostá v tom nejlepší slova smyslu, poetická a nepostrádá tajemství, přestože je řešená prakticky a konstruktivně.

Tématem její diplomové práce se stala výzva města Jičína, ze kterého pochází a ke kterému se vztahovala již její práce v minulém semestru.

Na vyhlášené téma „Oživení centra města (Valdštejnova náměstí) pomocí nového městského mobiliáře poskytujícího stín“ proto reagovala s důvěrnou znalostí místa. K zadání přistoupila důkladně, což dokládá její teoretická část práce se zevrubným zpracováním genia loci Jičína a městského středu obecně, doplněná vlastními fotografiemi.

V návrhu a částečné materiálové realizaci zachází se zkušeností s textilním materiálem ze svého minulého působiště, ovšem s nově nabytými zkušenostmi prezentovanými optickým efektem moaré, prací se světlem a proporcemi veřejného prostoru.

Její odkaz na Neptunovu kašnu balancuje svým pojetím mezi altánem, lehkým stanem či volně vlající skulpturou a odkazuje k hladině a jejím odleskům. Prostřednictvím skládání vrstev modrého tylu rozehrává hru, již přenáší z povrchu vrstveného elastického materiálu, ve formě mihotavého stínu pod nohy diváka a umožňuje mu vstoupit do prostředí, ve kterém tato světelná hra ulpívá i na něm samotném.

Řešení, jež Amálie předkládá, v jistém smyslu opět obléká svého návštěvníka, ale činí tak v kontextu dokonalé znalosti konkrétního místa, prostředky světelné a optické hry ve veřejném prostoru. V interakci s pohybem vzduchu, přirozeného slunečního i umělého veřejného osvětlení a odkazy na stínohru pod hladinou vody a listoví stromů dodává na vydlážděné, vyprahlé náměstí novou kvalitu.

Práci samotnou i celkový přístup k řešení zadaného tématu navrhuji hodnotit známkou výborně.